Nedjelja, 10.01.2016.g.

Velika je važnost molitve za olakšanje muka DUŠAMA U ČISTILIŠTU.

Ne samo radi njihovog oslobođenja od tih muka, i njihovog vremenskog

trajanja, nego i radi toga jer te iste, drage DUŠE U ČISTILIŠTU, mole

za nas, za snagu u borbi protiv napasti u našem ovozemaljskom životu.

A imam nekako osjećaj da su molitve dragih duša u čistilištu sve jače

kako im se približava njihov izlazak iz čistilišta.

I vjerujem da svatko, koji ima vjeru i prolazi teške kušnje i napastovanja

u svakodnevnom životu, IMA POMOĆ MOLITVE DRAGIH DUŠA IZ

ČISTILIŠTA.

To sam spoznao i u svojem životu ali i u mnogim svjedočanstvima

mnogih dragih ljudi u kušnjama.

Zadnje svjedočanstvo bilo je upravo dragog Francesca, koji je u svojoj

knjizi **MOJE OPSJEDNUĆE Kako sam se oslobodio 27 legija**

demona u jednom odlomku opisao upravo pomoć koju je primio od

dragih DUŠA IZ ČISTILIŠTA.

Baš mi je dragi taj odlomak i baš sam bio nekako radostan kada sam ga

sada čitao.

TAKO OSJEĆAM JEDNU PREKRASNU VEZU SA DRAGIM

DUŠAMA U ČISTILIŠTU …

JA MOLIM ZA NJIH I ONE MOLE ZA MENE …

Dalje prepisujem taj odlomak kako bi si možda i netko od vas učvrstio u

sebi spoznaje o posebnom Božjem otajstvu ČISTILIŠTA I DRAGIH I

BLAGOSLOVLJENIH DUŠA KOJE TRPE U NJEMU ALI SE IPAK

MOLE ZA NAS.

Evo odlomka:

"…

Ispružen sam na krevetu u transu, a Daniela sjedi na stolici uz

krevet, kada najednom raskolačim oči i usmjerim pogled na zid

ispred sebe.

Poskočim unatrag do uzglavlja kreveta, s rukama na zidu iza kreveta, a nogama ispruženim naprijed. Razrogačenih očiju buljim naprijed začuđeno i prestrašeno.

Neizmjerno mnoštvo. Preda mnom se nalazi neizmjerno mnoštvo. Obučeni su u sivo, njihove duge tunike samo su različitih nijansa: neke su jasnije, neke tamnije, neke više izblijedjele, a neke sjajnije.

Te se osobe nalaze iznad zida, ponad doline koja se spušta te

postaje ravnica, beskrajna ravnica koja se gubi u daljini kao što

se pogled gubi na obzorju mora.

Koliko ih je? Osamsto tisuća? Milijuni? Ne znam reći. Mnogo ih

je, veoma mnogo, bezbroj.

"U pomoć! Tko ste? Odakle dolazite?" vičem.

Daniela u tišini nastavlja moliti, shvaća da je tu netko. Ja sam u

transu, ali osim mnoštva mogu vidjeti i Danielu pokraj sebe. U

svojoj sam sobi, a istodobno nisam tu.

Zašto se bojim? Zato što u sebi osjećam kako su ti duhovi

blaženi. Problem je što ne znam odakle dolaze. I stoga ih se

strašno bojim.

Bio bi dostatan tek jedan njihov pokret, tek jedan korak da me

smrve. Ali oni ostaju na mjestu, krećući se tek blagim, gotovo

neprimjetnim pokretima.

Ni sam zrak se ne pomiče, a svjetlosti je vrlo malo. Čini se kao

da je sumrak. Ne mogu dobro uočiti njihova lica, samo shvaćam

da su to osobe, odnosno duše. Duše koje iščekuju, gotovo

nepomične. I mirne.

"Odakle ste? Odakle dolazite?" vičem.

A potom sam ih ugledao. Neki Japanci, neki Australci, drugi

Južnoamerikanci, potom Europljani … dolaze sa svih strana

svijeta. Još me više obuzima strah tako da postajem kao

skamenjen, ne mogu okrenuti vrat ni desno ni lijevo.

U jednom trenutku jedna od tih duša se izdvoji i krene naprijed

u prvi red, ispred mene.

"Ja sam Francuskinja", kaže mi. "Sjećaš li me se?" pita me

ignorirajući zloduha u meni.

"Ne, ne sjećam te se. Tko si?"

"Ja sam Francuskinja, sjećaš li se? Razmisli…

"Ne sjećam se …"

"Nedavno sam umrla. Mlada sam. Ja sam tvoja rođakinja. Elody.

Tu sam zbog trpljenja koje sam podnijela prije svoje smrti. To

je trpljenje omogućilo da budem u ovomu mnoštvu i da mi bude

dobro."

Elody, moja rođakinja. Nedavno je umrla od raka. Elody, i ona je

među tim mnoštvom.

Potom mi kaže da je s njome i njezina baka. Nije tu trebala biti.

Baka je već spašena, ali joj je dopušteno da bude uz nju.

"Tu sam", još mi kaže, "zahvaljujući molitvama moje majke. I

djed se spasio! Djed, shvaćaš li? Sada me poslušaj: trebaš reći

mojoj majci da više ne plače zbog mene. Jer što bude manje

plakala, a više molila, to ću ja brže otići u nebo."

Odjednom sam je vidio zaštićenu unutar jedne staklene urne

tako da joj se ne može nauditi. I u tomu času demon,

prestrašen, iznova počinje vikati.

"Tko ste? Tko ste?"

Tada se dogodilo nešto nevjerojatno. Sve se duše podigle po

jednu ruku i pokazale Danielu. Pokazujući na nju rekoše: "Mi

smo duše iz čistilišta, a ovdje smo zahvaljujući njezinim

molitvama."

Potom sam došao k sebi i snažno zagrlio Danielu. Ispripovjedio

sam joj što se dogodilo, ali ona, začudo, kao da je sve vidjela.

Daniela je pomagala tim dušama svojim neprestanim

molitvama. Danima je za njih izgarala. Nutarnji žar ju je poticao

da ostane budna i da moli za duše u čistilištu. Molila je bez

prekida, bez spavanja, uspijevajući slijedećeg jutra otići na

posao kao da se ništa nije dogodilo.

Doista je puno molila, i s velikim žarom. Žarom koji se više neće

ponoviti. Ali vrijeme koje je posvetila toj molitvi bilo je ništa u

usporedbi s učinkom koji su te molitve imale.

Tada sam shvatio nezamislivu moć molitve.

..."

Eto, tako to izgleda u duhovnom svijetu…

Naše je da te spoznaje preispitamo kroz molitve i da se odredimo prema

tome.

Ali, tko god ima vjeru, tko misli da vjeruje u Gospodina Boga,

jednostavno ne može ne vjerovati u postojanje ČISTILIŠTA I

DRAGIH, BLAGOSLOVLJENIH DUŠA KOJE ĆIPAK TAMO PATE.

PATE ALI I MOLE ZA NAS.

Protestanti ne vjeruju u postojanje čistilišta. I zato se nitko od njih ne

moli za duše svojih pokojnih. I zato duše njihovih pokojnih najviše pate u

čistilištu. Jer se za njih molimo samo mi katolici kada molimo za duše

onih za koje se nitko ne moli ili kada se molimo za sve duše u čistilištu.

Ali i ti pokojnici su tako odabrali za vrijeme svojeg ovozemaljskog života.

KAKO JE VAŽNO RAZDOBLJE U NAŠEM VJEČNOM ŽIVOTU,

OVAJ NAŠ ZEMALJSKI ŽIVOT!

KOLIKO TOGA U NJEMU MOŽEMO UČINITI DOBROG, ILI

LOŠEG, ZA SVOJ DRUGI DIO ŽIVOTA, ŽIVOTA U

VJEČNOSTI!

ČISTILIŠTE POSTOJI!

I DUŠE U NJEMU KOJE PATE I MOLE ZA NAS!

I MORAMO SE NAUČITI U TO VJEROVATI.

JER, HTJELI MI TO ILI SE, VJEROVALI MI U TO ILI NE, I

SVATKO OD NAS ĆE JEDNOG DANA BITI DUŠA U

ČISTILIŠTU …

MOLIMO ZA DRAGE DUŠE U ČISTILIŠTU.

I ONE MOLE ZA NAS.

BESKRAJNO TI HVALA, I SLAVA TI I ČAST,

MOJ TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, NA

SPOZNAJAMA O ČISTILIŠTU I DRAGIM

DUŠAMA U NJEMU!

GOSPODINE MOJ LJUBLJENI, BUDI

MILOSRDAN DRAGIM DUŠAMA U ČISTLIŠTU!

ONE TE TOLIKO LJUBE!

SVET I PRESVET MOJE TROJEDINI

LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI,

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U SVE VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU I TROJEDINOG,

LJUBLJENOG GOSPODINA BOGA.

MOLITE ZA DRAGE DUŠE U ČISTILIŠTU.